

* ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਗਰੋਵਰ ਜੇ ਜੇ.

ਗੁਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ¹ ਬਨਾਮ

ਬੰਨਾ ਮਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V)—ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2—ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ— ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਤੀਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ— ਪ੍ਰੋਸੀਜਰਲ ਕਨੂੰਨ— ਦਾ ਉਦੇਸ਼।

1958

March. 4th

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ। ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ* ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਕਾਰਨ

ਸੂਟ ਦੇ. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਮ * ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋ-ਸੈਡਰਲ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਬੰਬਈ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਪੈਸਟਨਜੀ ਅਰਦੇਸ਼ੀਰ ਵਾਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਬੱਚੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਕੌਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (2), ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ-ਰਾਮਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਐਸ. ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਖਾਨ (3), ਰਾਬਰਟ ਵਾਟਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਰਾਜਾ ਸਾਹੇ (4), ਮੇਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਾਭੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5), ਕ੍ਰੋਪਰ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ (6), ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅੰਬੁਬਾਈ ਹਨਮੰਤਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰਸਾ ਨਗੋਸਾ, (7) ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਤੋਂ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 24 ਦਸੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਬਲ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ble ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਗਰੇਵਰ 4 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੀਓ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 21 ਮਾਰਚ, 1951, ਸ਼੍ਰੀ ਹਿਨਾ ਲਾਲ ਜੈਨ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 9 ਅਗਸਤ, 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।, ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਮੀਰ ਚੰਦ, ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਗੋਕਲ ਚੰਦ।

SD ਬਾਹਰੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1949 ਪੀਸੀ 143
- (2) ILR 25 ਸਾਰੇ। 187
- (3) ILR 17 Lah. 275
- (4) 13, ਮੁ. ਇੰਡ. ਐਪ. ੧੬੦, ੧੭੦
- (5) ਏਆਈਆਰ 1955 ਪੰਜਾਬ 97
- (6) (1884) 26 ਚ. ਡੀ. 700
- (7) ਏਆਈਆਰ 1925 ਬੰਬ 272 (FB)

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ, ਜੇ. ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਨੰਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਬਣੇ, ਨੇ 27 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਤਲਵੰਡੀ ਭਰਬ, ਤਹਿਸੀਲ ਬਟਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਲਗਭਗ 16 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 27 ਨਵੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ

ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. 6 ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਉਸੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 20 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਤੀਆ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਖਰਚੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 1 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 1(2)(ਬੀ), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਲ. - ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗੋਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ- ਰੋਰ

“1. (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ * ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ

ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ-

(a) ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ • ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ, ਜਾਂ

(b) ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਇਹ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਵਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ।'

ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 2 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

(4) ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਰਾ ਵਿਭੁ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ

ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼।

ਬੰਨਾ ਮੱਲ ਅਤੇ

ਈਥਰ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਸ਼ਨ ਸਰੀਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਨ। ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(1) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਮੁੱਲਾ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਪੰਨਾ 968)।

ਆਰਡਰ XXIII ਨਿਯਮ 1(3) ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(2)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(2)(b) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਜ਼ਾ ਸੂਟ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(3), ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(2)(b) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ XXIII ਨਿਯਮ 1(2) (ਬੀ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਪ੍ਰੋ-ਸੈਡਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਸ.

ਗੁਰਨ ਵਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਹਨ

v ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਡਿਵਾਲਟਰ ਨੂੰ ਬੰਨਾ ਮਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਡੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ. ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸੂਟ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ-

- (1) ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2— ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁੜ ਤੋਂ ਹਟਣਾ;
- (2) ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9 — ਮੁਦਈ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ;
- (3) ਆਰਡਰ XXII, ਨਿਯਮ 9—ਅਬੇਟਮੈਂਟ; ਅਤੇ
- (4) ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1 (3)—ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸੀ ਛੱਡਣਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ) ਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ* ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸੂਟ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ

ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾਨ

ਸੂਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਰਾਨ ਡਿਏ ਅਤੇ ਜਾਂ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ^੦ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਨਾ ਮਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਸੇ ਧਿਰ ^੧ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਗਾਇਣ, ਜੇ. ਕੋਰਟ ਆਫ ਲਾਅ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 80, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69, ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟ ਨਰਸਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(2)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਬੜੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਪੇਸਟਨਜੀ ਅਰਦੇਸ਼ੀਰ ਵਾਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।), ਅਤੇ ਬੱਚੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸੈਕਟਰੀ ਟੈਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (2)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ-ਰਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕੇ, ਐਸ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਖਾਨ (3)। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਬਰਟ ਵਾਟਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਲੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹਾ ਰਾਜਾ ਸ਼ਾਹੀਏ (4), ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ 'ਨੌਨਸੂਟ' ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ (1) AIR 1949 PC"143

(2) ILR 25 ਸਾਚੋ 187

(3) ILR 17 Lah. 275

(4) 13 ਮੁ. ਇੰਡ. ਐਪ. ੧੬੦, ੧੭੦

ਗੁਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ;

ਬੰਨਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਜੇ ਸੂਟ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਦੇਸ਼ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. VII, ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ 13, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੂਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(2)(b), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਗੈਰ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਹੀ ਨਤੀਜੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਮੈਂ ਮੇਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਭੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਕਦੇ ਵੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅੰਬੁਬਾਈ ਹਨਮੰਤਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰਸਾ ਨਗੋਸਾ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।”

ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (i.H.L.R71955 ਪੰਜਾਬ 97 ')

(2) ਏਆਈਆਰ 1925 ਬੰਬ. 272.

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਓ XXIII, ਨਿਯਮ 1(2)(b), 'ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੰਨਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੀ.ਐਸ.ਹਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲਾ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਦਈ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਆਦਿ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੁਦਾਲਾ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਆਖਰਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਵੇਨ, ਐਲਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰੰਪਰ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਮਬਾਣ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜ਼ਖਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਲਾਗਤ।

ਫਿਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ - ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਓਕੁਸਾਨਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਨ. ਅਕਾਨਵੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ "" (1)"¹⁸⁸⁴^26^ChT ' ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) 197 ਆਈ.ਸੀ. 27

ਜੁਗਨ ਡਿਠਾ ਤੇਸ ਨਿਆਂ। ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਸਗਰ ਆਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ (1), ਬੰਨਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਅਤੇ ਰਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਉਪੇਂਦਰ ਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)।

ਹੋਰ

" . Z, T ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੀਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ । ਮੈਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਪੀਲ ਜੱਜ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ—ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

KSK,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ